

Wrâldfrysk is méér dan som der delen

HESSEL FLUITMAN

In het 'smûke' huiskamertheater naast de Schierstins in Veenwouden was zaterdagavond Wrâldfrysk te beluisteren, met een concert van Doede Veeman en Remolino. Zowel de zanger als het ensemble kunnen Jiddische muziek spelen; ze moesten elkaar dus eens tegenkomen. Remolino, was er trots op om met Doede te kunnen spelen, andersom vond Doede het weer een eer met hen te spelen. Je kunt heel gelukkig stellen dat ze elkaar versterken. Doede moet misschien wat van zijn uitstraling inleveren, maar over het geheel is de som méér geworden dan een trio met een solist.

Samen hebben zanger en ensemble enkele blokken muziek samengesteld, die naast het Fries een andere wereldmuziek in zich borg: Iers, Fins, Balkan, zelfs Franse muziek bleek prima met het Fries te mengen. Ook Jiddische muziek werd natuurlijk gespeeld. Een prachtige Finse polka bleek de introductie van het viertal. Hiermee en verderop in het programma, in het Deens-Friese blokje, bleek dat Scandinavische muziek heel mooi en spannend kan klinken. Een verdienste.

Doede nam voornamelijk het Friese deel voor zijn rekening, ook al zijn de melodieën zonder-moeite als wereldmuziek te herkennen. Onder zijn liederen waren mooie arrangementen gezet, zodat er echt sprake kon zijn van een kwartet. In de instrumentale stukken weerde de nester van het gezelschap zich met zijn gitaren, de Uilleann pipe en

zijn accordeon. Carel van Leeuwen bleek winnaar multi-instrumentalist, zo speelde hij op contrabas, gitaar en panfluit, eventjes op viool, mandoline, fluit en Tinwhistle. Het mooist was zijn bijdrage op cello. Marcel Prins nam de vioolpartijen voor zijn rekening en Herman Peenstra was koning op zijn accordeon.

In *Gammel Ganglat* - hoe moet je dat nou lezen, Deens, Fries, werelds? - werd een prachtig stukje accordeonmuziek ten beste gegeven. Speciaal opgedragen aan één van de bezoekers, die zijn trouwdag vierde en basaccordeonist was in Brouwers Accordeonorkest.

Een klein hoogtepunt was wel Doedes *Lytse poppe* waarin hij zijn mededogen uitte voor alle baby's in de wereld. Waar en bij wie ben je ter wereld gekomen en hoe ziet jouw toekomst eruit, vroeg hij zich af. In de chûte keerde hij terug naar het kind dat misschien wel in Keimpetille opgroeide. De mogelijkheden hier zijn voor een kind toch niet onaanzienlijk. Met de wringende akkoorden uit zijn gitaar verklankte hij de onzekerheid van de strijd om het bestaan voor veel van de kinderen.

Schwartz's Zirba moet eigenlijk maar Peenstra's Zirba gaan heten, want wat deze accordeonist tijdens dit stuk allemaal aan citaatjes uit zijn instrument toverde, meesterlijk.

Concert: Wrâldfrysk door Remolino en Doede Veeman

Plaats: Schierstins, Veenwouden

Belangstelling: uitverkocht